

Onze Lieve Vrouw ten Hemel Opneming
St Trudo
15 augustus 2023

Eerste lezing (Openb., 11, 19a; 12, 1. 3-6a.-10ab)
Uit de openbaring van de apostel Johannes

Johannes zag in een visioen de hemel opengaan.
En er verscheen een zwangere vrouw,
in het licht van de zon en de maan,
en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren.
Zij huilde van pijn,
omwille van barensweeën.

Toen verscheen ook nog een grote vuurrode draak,
met zeven koppen en tien horens,
en zeven diademen op iedere kop.
Hij veegde een derde van de sterren van de hemel weg,
en wierp die op de aarde.
Hij ging voor de barende vrouw staan
om het kind dat zou geboren worden, onmiddellijk te verslinden.

Er werd een kind geboren, een jongen.
Het kind werd ijlings naar Gods troon gebracht.
En de vrouw vluchtte weg, naar de woestijn,
waar God voor haar zou zorgen.
En er klonk een stem, die riep:
'heden is de redding en de macht
en het koningschap van God tot ons gekomen,
en de tijd van de Redder is aangebroken.'

Antwoordzang: Mijn hart zingt voor de Heer ZJ748

Tweede lezing (1 Kor 15, 20-27a)
Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Korinte

Broeders en zusters,
Jezus Christus was de eerste die opgestaan is uit de dood.
De dood is in de wereld gekomen door een mens, door Adam.
En zoals hij, moeten alle mensen sterven.
Door een andere mens echter, door Jezus Christus,
kunnen we uitzien naar nieuw leven.
Na hem, die de eerste was,
zullen ook zijn volgelingen herleven.
En wanneer het einde aangebroken is,
zullen alle kwade machten vernietigd worden,
en God de Vader zal koning zijn over allen.
Aan alle tegenstand zal hij een einde maken.
En de laatste vijand die vernietigd wordt, is de dood.

Acclamatie: Nu looft en prijst mijn ziel de Heer ZJ 501 (1 + refr)

Evangelie (Lc., 1, 39-56)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

In die dagen reisde Maria met spoed naar het bergland,
naar een stad van Juda.
Zij ging het huis van Zacharia binnen, en groette haar nicht Elisabeth.
Elisabeth voelde zich vervuld van heilige Geest.
Het kind in haar schoot sprong op.
Ze juichte:
`Jij bent de meest gezegende van alle vrouwen.
En gezegend is ook de vrucht van je schoot.
Waar heb ik het aan te danken
dat de moeder van de Heer bij mij komt?
Op het moment dat je groet mij in de oren klonk,
sprong het kind van vreugde op in mijn schoot.
Gelukkig dat je op de Heer hebt vertrouwd,
want zo zal in vervulling gaan wat jou vanwege de Heer werd toegezegd.'
Daarop zei Maria:
`Met heel mijn hart roem ik de Heer,
met al de adem die ik in mij heb
juich ik om God, mijn redder;
want Hij heeft omgezien naar zijn dienares in haar geringheid.
Voortaan prijzen alle generaties mij gelukkig,
want grote dingen heeft de Heer met mij gedaan.
Heilig is zijn naam.
Barmhartig is Hij, voor iedere generatie weer.
Hij heeft de kracht van zijn arm getoond.
Wie zich verheven waanden, heeft Hij uiteengeslagen.
Machthebbers heeft Hij van hun troon gehaald,
aan kleinen gaf Hij de eerste plaats.
Hij gaf rijkelijk aan wie honger had.
Maar rijken stuurde Hij weg met lege handen.
Hij nam het op voor Israël, zijn volk,
zoals hij beloofd had aan Abraham en zijn nageslacht
voor eeuwig.”

Maria bleef nog drie maanden bij Zacharia en Elisabeth;
daarna keerde ze naar huis terug.

Homilie

Z en B,

In het voorbije seizoen liep er op TV 1 een programmareeks onder de titel 'Waarom wachten'.

Het opzet was om een aantal bekende Vlamingen in gesprek te laten gaan met hun vader of hun moeder.

Zo heeft men een heel open gesprek kunnen volgen van o.a. politicus Alexander De Croo, zanger Daan Stuyven, en acteur Jeroen Perceval met hun moeder.

Verrassend hoe heel anders, en vooral menselijker en kwetsbaarder zij in dit programma naar voor kwamen, dan we hen normaal kennen.

Maar dat is niet zo verwonderlijk.

Want publieke figuren proberen over het algemeen goed over te komen. Ze meten zich een

imago aan, en proberen ermee in de smaak te vallen bij het publiek.

Eigenlijk spelen ze een rol.

En zelfs in hun dagelijks leven, en in hun kennissenkring proberen ze dat beeld hoog te houden.

Alleen als ze bij hun moeder zijn laten ze alle maskers vallen, zijn ze helemaal zichzelf: een mens met ook zijn kleine kanten, met ook nood aan bevestiging en bemoediging.

En die vinden ze – altijd weer – bij hun moeder.

De relatie van een mens met zijn moeder is wellicht de meeste echte, de meest zuivere en meest hechte van alle relaties.

Daar is geen plaats voor valsheid, voor komedie, voor pretentie.

Een mens is nergens wellicht zo zichzelf als tegenover zijn moeder.

Zou het daarom zijn dat Jezus op het einde van zijn leven, toen hij reeds hing te sterven aan een kruis – via zijn leerling Johannes – zijn moeder aan de mensheid heeft gegeven om voor ons allen moeder te zijn?

“Ziedaar jou moeder” zegde hij tot Johannes.

En inderdaad, vanaf dat moment is Maria echt de moeder geworden van vele mensen.

Haar rol in de eerste christengemeenschap, en ook in de latere kerk is altijd heel apart geweest.

Zij werd nooit in verband gebracht met grote theologische traktaten en belangrijke kerkelijke beslissingen. Zij heeft nooit verantwoordelijkheden gedragen of belangrijke uitspraken gedaan.

Maar zij was toevlucht voor ontelbaar vele mensen.

Het aantal plaatsen waar haar naam aan verbonden werd, en tot bedevaartplaatsen zijn geworden, zijn niet te tellen. Ook in onze pastorale eenheid hebben we zo een bedevaartsoord.

En er is geen kerk en geen kapel waar niet een beeld van haar aanwezig is.

Ook langs de straat is op vele plaatsen haar beeld te vinden. Het boekje ‘Kapellen vertellen’ van Willy de Four en Johan Gabriëls, beschrijft er twaalf op grondgebied Assebroek.

En in de kunst is niemand wellicht zoveel keren geschilderd of gebeeldhouwd als Maria.

Het is duidelijk. In het geloofsleven van de mensen neemt zij een unieke plaats in, de plaats van de moeder.

Je vindt geen kerk of er staan kaarsen te branden voor haar beeld.

Loop je tijdens de vakantie in het buitenland een kathedraal of kerk binnen voor haar cultuurhistorische waarde en let je even op de toeristen die er rondlopen, dan merk je soms weinig devotie. Maar wat velen dan wel doen, dat is tot bij het beeld van Onze Lieve Vrouw gaan, en er een kaarsje aansteken.

Alsof ze zeggen wilden: “Je mag het niet kwalijk nemen, Maria, dat ik van dat alles hier niet zoveel meer meedraag, maar zorg jij toch maar voor ons.”

Z en B,

Is dat niet hetzelfde als die bekende Vlamingen die alle uiterlijke schijn laten vallen, wanneer zij zich tegenover hun moeder bevinden.

Zij mogen nog zozeer van zichzelf vervreemd zijn, tegenover hun moeder worden ze weer zichzelf.

Ik denk dat het goed is dat de devotie tot Onze Lieve Vrouw bewaard wordt en levendig

gehouden wordt.

In alle eenvoud evenwel, aangepast aan de tijd.

Want het zou een verlies zijn als de mensen geen plaatsen en gelegenheden meer zouden vinden waar zij met eenvoudige tekenen tegenover Maria kunnen uitdrukken, dat zij in het diepste van hun hart nog steeds dat kind zijn gebleven dat troost en steun behoeft en nood heeft aan de glimlach en de zegen van een hemelse Moeder.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.